

ጭ38-1ጭ

እግዚአብሔር ከእኛ ምን ይፈልጋል በብዙ ነገር ታግሰን እንድንኖር

ከሚጠቀሱ፦

“ትዕግሥት መራራ ነው፤ ፍሬው ግን ጣፋጭ ነው” ርሱ

“ትዕግሥት የሌላቸው ሰዎች ምን ዓይነት የሚያሳዝኑ ሰዎች ናቸው! የትኛው ቁስል ነው ለመሆኑ ወዲያው የሚደነው?” ሼክስፒር

“የዕድል መቃናት (success) ምስጢራዊ አይደለም። የሚገኘው እራስን በማዘጋጀት፣ ያለመታከት በመሥራትና እንዲሁም ከሰህተት በመማር ነው” ጄኔራል ኮለን ፓውል

“ተራራን ከቦታ ወደ ቦታ የሚያንቀሳቅስ ሰው የሚጀምረው ትንሽ ድንጋይ ተሸክሞ በመሄድ ነው” የቻይናዎች ምሳሌ

“ፈጣን ርዕዮቻች ዘወትር በአሸናፊነት አይወጡም፤ ጀግኖችም በጦርነት ድል አያደርጉም፤ ጠባብ ሳይሆኑ ሳይሆኑ የታማኝ ሰዎችም ሀብትን አያገኙም፤ ችሎታ ያላቸውም ሰዎች በማዕረግ አያደርጉም፤ ነገር ግን ሁሉም ጊዜና ዕድል ያጋጥማቸዋል”። (ምሳሌ 9፥11)

ወደ ኋላ መለስ ብለን አልፈን የመጣንበትን ሕይወት ስንመለከት፦ “መታገስ ብቸል ኖሮ” የምንላቸው ብዙ ነገሮች እንዳሉ እንመለከታለን።

- “...ጥርሴን ነክሼ ትምህርቴን ጨርሼ ቢሆን ኖሮ...”
- “...የነበረኝን ገንዘብ መቆጠብ ብቸል ኖሮ ዛሬ ባልተቸገርኩም ነበር”
- “...እራሴን መቆጣጠር ብቸል ኖሮ ትዳሬ ባልፈረሰም ነበር”
- “...ደሞዝ አነሰኝ ብዩ ሥራዬን ትቼ ባልወጣ ኖሮ ይሄኔ...”
- “...ጌታን ትቼ ወደ ኋላ ባልመለስ ኖሮ...”

ብዙዎቻችን “ያለፈው አልፏል፤ ወደ ኋላ መመልከት አልፈልግም” እንላለን። እርግጥ ነው መጽሐፍ ቅዱስም ስላለፈው እንዳንጨነቅ ይነግረናል (ፊሊጵ. 3፥13-14)። ይሁን እንጂ፣ አልፎ አልፎ መታገስ ባለመቻላችን ብቻ የደረሰብንን ጉዳት፣ የከፈልነውን ዋጋ ወደ ኋላ መለስ ብለን መመልከቱ ይጠቅመናል እንጂ አይጎዳንም። ለብዙ ዎቻችን ከመታገስ ይልቅ፣ እጃችንን ሰጥተን “በቃኝ ተሸንፌአልሁ!” ብለን ማቆሙ ይቀለናል። እርግጥ ነው ጊዜያዊነት ባለው ዕርካታ መሳብ የሰው ሁሉ ባህሪ ነው። ለምሳሌ፦

- መጽሐፍ ከማንበብ፣ ቁጭ ብሎ ቴሌቪዥን ማየት ይቀለዋል።
- ተማሪ ቀንና ሌሊት በጥናቱ ላይ ከማሳለፍ ይልቅ መጫወትን ይመርጣል።
- ከሥራ መልስ የማታ ት/ቤት ገብቶ ከመማር፣ መዝናናትና ማረፍን ይፈልጋል።
- እሁድ ጥዋት ቤተ ክርስቲያን ከመሄድ አርፍዶ መተኛትን ይመርጣል።
- ተንበርክኮ በጸሎት ከጌታ ጋር ከማሳለፍ ይልቅ ኑሮን ለማሳካት ጎንበስ ቀና ማለትን ይመርጣል።
- ክርስቲያን ሆኖ መከራን ከመቀበል፣ በሰዎች ዘንድ መሳቂያና መቀለጃ ከመሆን ይልቅ ጌታን መተው፣ የመንፈሳዊ ጉዞን ማቆሙ ቀሎ ይታየዋል።

የሰው ሁሉ ዝንባሌ ከመታገስ ይልቅ “ቶሎ ማቆምን” ይመርጣል። ይሁን እንጂ ትዕግስት በማጣት ብቻ ማቆሙ ከፍተኛ ዋጋን ያስከፍላል። ፈተና ሲያይልብን፣ ተቃውሞ ሲበዛብን፣ ትዕግስትን እንማራለን። ትዕግስትም “ብርቱ ባህሪ” (character) እንዲኖረን ያደርገናል። በትዕግሥት ማጣት ምክንያት የኑሮ ደርጃችን፣ የጋብቻ አቋማችን እንዲሁም መንፈሳዊ ሕይወታችን “በዓይነት ቅጽበት” ማደግ አለበት እንላለን። ውስብስብና አጠያያቂ ለሆነው የሕይወት

ወት ጥያቄያችን “አሁኑኑ መልስ ማግኘት አለብኝ” እንላለን። የምንፈልገውን ይሆናል ብለን የተመኘነውን “ወዲያው” ካላገኘን ቶሎ ተስፋ እንቆርጣለን። ለምሳሌ በሥራችን ላይ የድሞዝ ጭማሪ፣ የሥራ ዕድገት ወይም ሹመት ቶሎ ካልተሰጠን በትምህርታችን ቶሎ የምንፈልገውን ውጤት ካላገኘን፣ ያለጊዜውና ያለአግባብ ከመካከል ላይ አቋርጦ መውጣት ባህሪያችን ነው። ሌላው ቀርቶ እግዚአብሔር እንዲያደርግልን ጠይቀነው ቶሎ መልስ ካልሰጠን በእርሱ እንኳን አኩርፈን እንሸሸዋለን።

መታገስ “ራዕይን” ተጨባጭ ስለሚያደርገው በትዕግሥት መጠበቅን በሕይወታችን መለማመድ አለብን። መታገስን መማር የምንችለው ያለጊዜውና ያለቦታው ስናቋርጥ የሚደርስብንን ጉዳት ወይም የምናጣውን በረከት አስቀድመን ስንተምን ነው። ሩጫቸውን የት ማብቃት እንዳለበት የሚያውቅ ሯጭ አሥር ዙር የሚሮጥ ከሆነ ዘጠነ ኛው ዙር ላይ ሲደርስ ሰውነቱ ሲደክም ጉሮሮው ሲደርቅ አዕምሮውም “እዚህ ላይ ይበቃህል አቁም ከዚህ በኋላ አንድ ዙር መሮጣ አትችልም” ሲለው ካቆመ መሸነፉ ይሆናል። እንዲሁም አንድ ሠራተኛ በተሰጠው የጊዜ ገደብ ውስጥ ሥራውን ጨርሶ ለማቅረብ በሚታገልበት ወቅት ከፍተኛ የአዕምሮና የሰሜት ውጥረት (ግፊት) እንደሚኖርበት ግልጽ ነው። በዚህ ላይ እያለ አለቃው ሌላ ተጨማሪ ሥራ ሠርቶ እንዲያቀርብ ቢያዘው “አሁንስ በዛ በቃኝ፣ ከዚህ በላይ መታገስ አልችልም” ብሎ የመሰናበቻ ደብዳቤውን ለአለቃው ጽፎ ቢያቀርብ፣ በሥራው ላይ ያጋጠመውን ግፊት መታገስ አቅቶት እንደ ተሸነፈ ያሳያል። ማንኛውም ባለትዳር ከኑሮ ንደኛው ጋር በአንዳንድ ሀሳብ ላይ መጣጣም ቢያቅተውና በተደጋጋሚ ቢጋጭ “በዚህ ዓይነት ትዳራችንን መቀጠል ስለማንችል እዚህ ላይ ማቆምና መለያየት (ማፋታት) አለብን” ቢል ያ ሰው በጋብቻ ሕይወት ውስጥ የሚኖረውን ትግል ታግሶ ማለፍ ያለመቻሉን እናያለን። ጠንካራ ባህሪን (character) ለመገንባት ከፍተኛ የራስ ትግልን ስለሚጠይቅ፣ መታገስ የማይችል ሰው ደካማነቱን ያንጸባርቃል። በመንፈሳዊ ጉዟችን ላይ አንዳንድ ሁኔታዎች ሲደፉብን፣ ሰዎች ሲሸሹን፣ ተቃውሞ ሲበዛብን፣ “አሁንስ በዛ ጌታ ሆይ! ምን አድርግ ነው የምትለኝ? ከዚህ በላይ ታግሼ አንድ እርምጃ እንኳን መራመድ አልችልም። ከአቅሜ በላይ አትጠይቀኝ” በማለት ጉዛችንን ብናቆም፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን መሸነፋችን ይሆናል።

ተስፋ መቁረጥ ይገዳል

በሥራቸው መታገስ ያቃታቸው ከሥራቸው በገዛ ፈቃዳቸው ተፈናቅለው ሥራ ፈት ሆነው ይቀራሉ። ትዳራቸው ውስጥ በሚፈጠረው አንዳንድ አለመግባባት ታግሶ ማለፍ ያቃታቸው ትዳራቸው ይፈርሳል፤ ልጆቻቸው ይበተናሉ። መንፈሳዊ ሕይወታቸው የሚያጋጥማቸውን ልዩ ልዩ ፊተና መታገስና መቋቋም አቅቷቸው ወደ ኋላ የሚመለሱ፣ የደህንነት ደስታ የሸሻቸው መሆናቸው ብቻ ሳይሆን ደህንነታቸውንም ያጣሉ። “እስከ መጨረሻው በትዕግሥት የሚጸና ግን ይድናል” ይላል ማቴዎስ 24፣13። አቋርጠው በመውጣት ፋንታ፣ “በጌታ እስከ መጨረሻው እታመናለሁ” የሚሉ ተራ ሰዎች እንኳን ቢሆኑም በጌታ ፊት ልዩ ሆነው ይታያሉ። ሁሉን ታግሰው በመቆማቸው ሰዎች በዙሪያቸው ተሰልፈው ሲያጨበጭቡላቸው ባያዩን ባይሰሙም፣ መንፈስ ቅዱስ ግን በውስጣቸው “በድካማቸው ኃይልን ከእግዚአብሔር የሚቀበሉ ልዩ ልዩ ፊተና ሲደርስባቸው እስከ መጨረሻ የሚጸኑ የሕይወት አክሊል የእነርሱ ስለሆነ የተባረኩ ናቸው” ሲል ይሰማሉ። ትግላቸውን አቋርጠው የሚወጡትን እግዚአብሔር “ብጹአን ናቸው” ስለማይል፣ ተስፋ ሳንቆርጥ ወደ ፊት እንቀጥል። ይህም ጠንካራ የሆነ ባህሪን በውስጣችን ይቀርጻል።

ሁላችንም ተስፋ እንቆርጣለን

በመንፈሳዊ ሕይወታችን በየጊዜው በሚያጋጥመን ትግል ምክንያት “ደከመኝ፣ በቃኝ” ያልንባቸው ጊዜያት... በመንፈሳዊ አገልግሎት በብዙ ሰዎች ተገፍተን “በቃኝ፣ ከአገልግሎት እወጣለሁ” ያልንባቸው፣ ...ከማገልገል ይልቅ ተገልጋይ ሆነን የዕለት እንጀራችንን ሌሎች እንደሚያገኙት እያገኘን መኖር የንግድበት ጊዜ እንደነበረ፣ የምንክደው አይደለም” መኖር በቃኝ ስለቸኝ” ብለን የራሳችንን ሕይወት ማጥፋት የፈለግንበትና የተመኘንበትም ጊዜ ነበር...

በየትኛውም አቅጣጫ “በቃኝ፣ ማቆሜ ነው” ከምንልበት ውሳኔ ስንደርስ፣ ያኔ እግዚአብሔርን ከምንጊዜውም የበለጠ እንጠብቀው። “እግዚአብሔር ሆይ! በደረሰብኝ ልዩ ልዩ ችግር ምክንያት አቃተኝ ከምልበት ደረጃ ብደርስም፣ ሳልሰባበር መዝለቅ የምችልበትን ኃይል እንደምታስታጥቀኝ በመታመን ወደ ፊት እቀጥላለሁ” እንበለው። እኛ ብቻ ሳንሆን አያሱስም በመከራና በስቃይ ውስጥ አልፎ፣ “በቃኝ” ከሚያሰኝ አስጨናቂ ሁኔታ ላይ የደረሰበት ጊዜ ነበር፤ ይሁን እንጂ አልተሸነፈም (ዕብ 12፣2)።

ሀ) ሰዎች ሲጎዱን እንታገስ

ትዕግስትን ከሚጠይቁ ልዩ ልዩ ሁኔታዎች መካከል አንደኛው በሰዎች መገፋት ሲደርስብን ነው። በሰዎች

መገፋት ስንል በቅርብም ሆነ በሩቅ የምናውቃቸው አንዳንድ ሰዎች ያለአግባብ ሲጎዱን፣ ሲያሳድዱንና ሲያስቀይሙን ነው። የጎዱንን መታገስ ሲያቅተን፣ ሳናውቀው በውስጣችን መራራነት ይበቅላል። የታወቀው ሰዓሊ ሊዮናርዶ ዳቪንቺ “የመጨረሻው ዕራት” የሚለውን ዝነኛ ስዕሉን በመሳል ላይ እያለ አንድ በጣም የሚወደውና የሚያቀርበው የቅርብ ጓደኛው በጣም አስቀደመው። ልቡ በጓደኛው በጣም ስለተጎዳና ሊበቀለው ስለፈለገ፣ በስዕሉ ውስጥ ጓደኛውን እንደ ይሁዳ አስቆሮቱ አድርጎ ሳለው። መጀመሪያ ሠርቶ የጨረሰው የይሁዳን መልክ ነበር። ሊዮናርዶ ይሁዳን አድርጎ የሳለው ያ የተጣላውን ጓደኛውን እንደ ሆነ በአካባቢው የነበሩት ሁሉ ስዕሉን ሲያዩ አወቁ።

ቀጥሎ ያን ውብ የሆነውን የኢየሱስን መልክ ለመሳል ቢሞክር ፈጽሞ አቃተው። በዚያ ጓደኛው ላይ የነበረውን ቅሬታ፣ መራራነትና የመበቀል መንፈስ የኢየሱስን መልክ እንዳይስል እንቅፋት እንደሆነበት ስለተረዳ፣ ወዲያው የይሁዳን መልክ ከስዕሉ አጠፋ። ከዚያ በኋላ ነው የኢየሱስን ፊት መሳል ችሎ “የኢየሱስ የመጨረሻ እራት” የሚለውን ስዕሉን ሠርቶ መጨረስ የቻለው። እኛም በመራራነትና በበቀል ቀለም የሚጠሉንን ሰዎች መልክ በልባችን ብራና እስከሳልናቸው ድረስ የጌታ የኢየሱስ ቁንጅና በሕይወታችን በግልጽ ማሳየት አንችልም።

.....

በሚቀጥለው ክፍል እስክንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።